

Dameløpet

Tidlig i våres mottok jeg en påmelding til veteranbilløp for damer. Jeg har fått innbydelse tidligere, men vært forhindret pga. helgevakt. Denne gangen bestemte jeg meg for å delta. Jeg har en Volvo Amazon 66- modell. Dette er den første bilen jeg fikk som 25 åring og den har jeg kjørt i tilsvarende år. Jeg ønsket å ha med barnebarnet mitt Sander Elias på 8 år. Han kunne være kartleseren min. Sander er blitt så glad i denne bilen. Hver gang han er på besøk vil han at vi kjører Amazonen. Han klapper og stryker den når vi forlater den i garasjen etter kjøring. På vinteren tar vi noen turer inne i garasjeanlegget. Han styrer den mer enn gjerne.

Dagen før avreise ble brukt til å vaske, gni og gnutte i og utenpå bilen. Den skal skinne ekstra på dameløpet. God hjelp fikk jeg også av barnebarnet mitt. Vi var ikke ferdige før nærmere kl. 22 så det bar rett i seng på begge to.

Vi skulle møte opp på Nes i Hole, gml. veikroa lørdag 7/6 senest kl. 09.30. Vi ankom i god tid slik at vi kunne ta et morgenbad i Tyrifjorden før start kl. 10.00. Det var varmt og solskinn. Kunne det bli bedre? Vi badet i algegrønt vann, men våkne ble vi.

Det var spennende å se på veteranbilene som trillet inn på P- plassen en etter en, men så tok det brått slutt. Alle var kommet. Sander og jeg trodde det ville vært mange flere som deltok. Vi gikk rundt å hilste på hverandre og slo av en liten bilprat. En ting visste jeg på forhånd og det var at det kun var damer som skulle sitte bak rattet disse dagene. Det var med noen menn som passasjerer. Ellers var det noen i arrangementskomitéen og lille

Sander Elias som eneste barnet. Han fikk mye oppmerksomhet skulle det vise seg.

Vi kjørte ut med 1 min. mellomrom. Vi hadde fått utlevert en kjørebekræftelse fra start til mål som var Spåtind Høyfjellshotell i Oppland fylke. Den inneholdt veibeskrivelse, avstander målt på veien og interessann historie som beskrev de forskjellige stedene vi passerte. Det morsomste var postene vi skulle løse på vegen. Vi måtte stoppe opp ved postene og fikk forskjellige spørsmål som vi skulle løse der. På den siste posten før Spåtind ble vi litt skuffet begge to da oppgaven var å kaste på ringspill. Der mistet vi nok dyrbare poeng. Kanskje det kunne vært fokusert mer på feks. livredning/ 1.hjelp ved ulykker langs veien.

DET VAR DAMELØP...

Vi kjørte i nydelige omgivelser langs hele vestsiden av Randsfjorden, lupinene stod i full blomst på hver side av veien. Det var lagt inn et lunchstopp etter vi hadde tilbakelagt ca.12 mil (117,8 km) etter veibeskrivelsen, temmelig nøyaktig. Opp en bratt bakke til et nydelig gårdstun med flere store bygninger, men vi skulle til Ankalterud gård. Den blir i dag brukt som kurs og konferansesenter evt. kun mat og overnatting. De andre bygningene var tidligere husmor-skole, men er i dag drevet som senter for rusmisbrukere. Det var selvfølgelig hjemmelaget mat. Kjøttsuppe, rømmegrøt, spekemat hjemmebakket brød og eplemost. I nnehaver av stedet hadde fått i oppgave å fortelle historien derfra. Alle lyttet vi interessert til hva hun hadde å fortelle.